
Uit en Thuis - FC en RW

Briefwisseling over voetbal en het leven

François Colin en Raf Willems corresponderen op zaterdag en zondag in 'Uit & Thuis': met een aparte briefwisseling over 'voetbal en het leven' laten FC en RW gedurende het hele weekend hun licht schijnen op de Belgische competitie en meer. Ze veroorloven zich daarbij uitstapjes naar dingen die hen raken. Ze baseerden zich voor dit format op de gelijknamige bestseller van het Scandinavische duo Karl Ove Knausgård en Frederik Ekelund: Uit & Thuis, over voetbal, vriendschap en andere zaken van levensbelang.

Door François Colin

Antwerpen, 28 april 2017

Beste Raf,

Je vroeg vorige week wat ik van Play-off 2 vond. Laat me eerst iets meer algemeen zeggen: voorstanders van de play-offs zijn egoïsten en/of houden niet van voetbal.

Wat ik daarmee bedoel? Behalve Play-off 1 is alles negatief aan deze format en over PO 1 kan dan nog gediscussieerd worden. Het levert meer toppers op maar dat zijn raar en zelden topwedstrijden. Er wordt met het mes tussen de tanden gebikkeld in plaats van gevoetbald.

PO 1 is goed voor wie voor één van die zes clubs supportert of voor neutrale waarnemers die alleen maar in de echte top geïnteresseerd zijn. Mensen die van de rest van het voetbal niet houden. Hoe kan je anders achter een formule staan die slecht is voor de meerderheid van de deelnemers, de kloof tussen rijk en arm in eigen land vergroot en de kleinere clubs vanaf half maart in een vergeetput duwt?

Er komt geen hond naar Play-off 2 kijken en het resultaat is dat er per speeldag minder toeschouwers in de stadions zitten dan tijdens de reguliere competitie. Maar bij de grote jongens zit het (nagenoeg) vol en de rest telt niet.

Het ergste is dat het van kwaad naar erger is gegaan. Aanpassingen zouden verbeteringen moeten zijn, maar de wijzigingen die voor dit seizoen doorgevoerd werden maken het alleen maar erger. Om te beginnen kan geen kat er haar jongeren in terugvinden. Meer dan eens behoorde ik de voorbije maanden tot een groepje van voetbaljournalisten en –analisten waarvan niemand wist precies hoe het systeem precies werkte.

Laat me eens de minpunten opsommen: om te beginnen telt PO 2 niet langer zes maar tien speeldagen. De ellende voor de meeste clubs is niet alleen langer maar ook groter geworden. Een slechte start betekent voor een club immers dat er nog zes of zeven speeldagen volgen die helemaal niets betekenen.

Het is redelijk onzinnig dat er in PO 2 clubs meespelen zonder Europese licentie. Als bijvoorbeeld Union zijn poule wint, mag het niet naar de finale. Wat is dan de zin van deelneming? Overigens is de aanwezigheid van drie clubs uit PO 1 sympathiek, maar tegelijk van de pot gerukt. Die clubs komen niet in aanmerking voor eerste klasse, maar kunnen theoretisch wel een Europees ticket bemachtigen. Wie verzint zoiets?

En dan hebben we het nog niet gehad over Play-off 3, waarin vier clubs uit tweede klasse (1B) voor het behoud strijden. Vier clubs die in de reguliere competitie al vier keer tegen elkaar gespeeld hebben. Zes keer Tubize tegen Lommel in één seizoen: wie zit daar op te wachten?

Heel 1B is een lachertje. De ploeg (Lierse) die vijf punten meer behaalde dan de dichtste achtervolger blijft in 1B. Het komt er op aan één helft van het seizoen goed te presteren, de andere helft mag je er met je pet naar gooien. En toch kan je promoveren. Wie verzint zoiets?

Bij de amateurs is het geen haar beter. In eerste afdeling amateurs wordt een eindronde afgewerkt, terwijl Beerschot-Wilrijk niet alleen de competitie met een straat voorsprong afsloot maar ook de enige club is met een proflicentie voor volgend seizoen.

Voetbal moet simpel zijn, op en naast het veld. Kunstmatige ingrepen om het spannend te maken helpen niet. Ze worden als oneerlijk gezien door het publiek en de spanning wordt niet bepaald door de format maar door de

onderlinge waardeverhoudingen. Als je het echt spannend wil maken, moet je de kleinere clubs meer kansen en middelen geven. Zoals in Amerika, waar donderdag de eerste ronde van de 'draft' in het American Football plaats had. Dat houdt in dat de clubs die het slechtst presteerden als eerste mogen kiezen uit de talenten van de universiteiten en hoge scholen.

Internationaal was het een zeer teleurstellende voetbalweek. De Manchester Derby was een draak. Mourinho was naar de Etihad afgezakt met één doel: niet verliezen. Maar ook Guardiola wilde niet verliezen. Met Zabaleta en Kolarov koos hij voor echte verdedigers op de flanken en op het middenveld posteerde hij met Yaya Touré en Fernandinho voor twee verdedigende spelers.

Het enige wat we van deze match zullen onthouden is de kopstoot van Marouane Fellaini. Ik las in één van onze kranten dat het een 'kopstootje' was. Zo had ook Mourinho het gezien, want Agüero had geen gebroken neus, geen gekloven wenkbrauw en een onbeschadigd gezicht.

Fellaini is een schande voor Old Trafford, een nachtmerrie in het Theatre of Dreams. Deze man mag het shirt van de Red Devils niet meer ontsieren. En dat geldt ook voor de Rode Duivels. Niet alleen omdat we niet willen dat dit soort spelers ons vertegenwoordigen, maar ook omdat je iedere match het risico loopt met tien te eindigen.

Gelukkig viel er de voorbije dagen toch ook nog een beetje te lachen. Met de

Hollanders, die een nieuwe bondscoach hebben. Althans zo lijkt het. Tien jaar geleden was de KNVB een voorbeeld voor heel Europa, nu is het een lachertje.

Een mooie feestdag gewenst,

François